

ת"פ (עכו) 63678-07-24 - מדינת ישראל נ' ויאצ'סלב פייסחוביץ

ת"פ (עכו) 63678-07-24 - מדינת ישראל נ' ויאצ'סלב פייסחוביץ" שלום עכו

ת"פ (עכו) 63678-07-24

מדינת ישראל

נגד

ויאצ'סלב פייסחוביץ" (עציר)

בית משפט השלום בעכו

[25.11.2024]

כבוד השופטת ענבל הוכמן-אמויאל

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של איומים (שתי עבירות) - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק), החזקת אגרופן או סכין שלא כדין - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק.

האישום וההליך

2. כתב האישום הוגש ביום 25.7.24, בד בבד עם הגשת כתב האישום, נעצר הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ביום 10.11.24 הגיעו הצדדים להסדר דיוני לפיו יתוקן כתב האישום והצדדים יטענו באופן חופשי לעונש.

3. ע"פ עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 14.7.24 שלחה המתלוננת מסרון לנאשם, בו שיתפה אותו ברצונה להתגרש ממנו. בתגובה ענה לה הנאשם "לא רוצה לדבר איתך, אני אשחט אותך ואקח את הילדים". למחרת, סביב השעה 21.00 עקב דיווח למוקד 100, נמצא הנאשם על ידי שוטרים כשהוא שרוע ארצה, מייבב בבכי, פצוע ואוחז בסכין. הנאשם נעצר על ידי השוטרים והובהל לבית החולים באמצעות אמבולנס כשהוא אזוק בידיו ורגליו. בשלב זה זינק הנאשם על אחד השוטרים שהשגיחו עליו תוך שהוא מנסה לתפוס את נשקו האישי. השוטר נאלץ להפעיל כוח סביר על מנת להדוף את הנאשם מעליו, אולם הנאשם המשיך להשתולל ולנסות לתפוס את האקדח, כתוצאה מכך נפלה המחסנית. בהמשך לדברים אלה, אמר הנאשם לשוטר "Im kill you" תוך שהוא מבצע תנועה מאיימת על צווארו באמצעות ידיו.

טענות המאשימה לעונש

4. המאשימה טוענת למתחם שנע בין 12-24 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת. את העונש הם מבקשים לגזור ברף הבינוני.

בטיעוניה בכתב טענה המאשימה, כי הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הנם הזכות לתחושת ביטחון, לשלמות הגוף, כבודו ושלמות חייו. בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה מצביעה המאשימה על כך שהאיומים הנם ברף העליון וכוללים איום בשחיטה ופגיעה בילדים וכן ניסיון לתפוס נשק של שוטר ואיום עליו. המאשימה הפנתה לפסיקה, אליה אתייחס בהמשך.

טענות הנאשם לעונש

5. ב"כ הנאשם טען כי כל המעשים נשוא כתב האישום מהווים אירוע אחד.

לטענתו, המתחם לו טוענת המאשימה הנו מופרז ואינו תואם את נסיבות התיק ונסיבות הנאשם. לטענתו, העבירות הקשורות לשוטרים נגרמו בשל מצבו הרפואי והעובדה כי סבל מכאבים עזים וכן מחוסר תקשורת בשל קשיי שפה.

6. ב"כ הנאשם הגיש מסמכים הנוגעים למצבו הרפואי של הנאשם:

נ/1- דו"ח של מד"א מיום 15.7.24, ממנו עולה כי הנאשם דובר רוסית בלבד, לדברי השכנים כתוצאה מויכוח עם בת זוגו ניסה לדקור את עצמו ונחבל בכף יד ימין. בבדיקה נמצא כי הוא נסער ובוכה, משתף פעולה באופן חלקי ובוכה גם בזמן הפינוי. האבחנה המשוערת נרשמה- ניסיון אובדני.

נ/2- תעודת חדר מיון מהמרכז לבריאות הנפש "מזור" מיום 16.7.24. הובא לבדיקה במיון לאחר שאיים לפגוע בעצמו. הנאשם מתאר החמרה במצבו הנפשי בשל כאבים כרוניים מהם סובל והצהיר כי רוצה לפגוע בעצמו על מנת להיפטר מהסבל. גם בבדיקה זו הפגין הנאשם מצוקה וקושי ובכה תוך כדי הבדיקה. לסיכום נמצא כי הסיכון העצמי עדיין גבוה והוא שוחרר חזרה לידי המשטרה.

נ/3- אסופת מסמכים שהתקבלו משב"ס אודות ביקוריו של הנאשם במרפאות בזמן המעצר. בכל ביקור מתלונן הנאשם על כאבים עזים ברגליו ובגב תחתון, הולך באמצעות הליכון בצורה איטית. גם במהלך הבדיקות במרפאה פרץ הנאשם בבכי ותיאר כאבים קשים.

7. ב"כ הנאשם הדגיש כי לא נגרם נזק וכי העבירות הנן ברף חומרה נמוך.

ב"כ הנאשם מבקש לקבוע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ועד מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות, הגם שבענייננו, הנאשם במעצר.

בתוך המתחם טוען ב"כ הנאשם כי מדובר בנאשם בעל עבר נקי שזו לו ההסתבכות הראשונה בשל מצוקה ממשית כתוצאה מהכאבים מהם הוא סובל. בנוסף, הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והודה בהזדמנות הראשונה. לדבריו, גם המתלוננת הביעה עמדה סלחנית.

8. לחלופין, ביקש ב"כ הנאשם כי לנוכח חומרת מצבו הרפואי של הנאשם, יסטה ביהמ"ש מהמתחם משיקולי צדק, בהתאם להלכה בע"פ 5669/14.

9. לאור האמור, ביקש ב"כ הנאשם כי ביהמ"ש יסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

דברי הנאשם

10. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה וסיפר על המצוקה בה הוא נתון, כאשר אינו מסוגל לעבוד ולתמוך במשפחתו בשל הכאבים מהם הוא סובל.

דיון והכרעה

11. בהתאם לתיקון 113 וסעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג'(א) לחוק, בקביעת מתחם הענישה יש לקחת בחשבון את הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40ט' לחוק. בגזירת העונש המתאים בתוך מתחם הענישה, יתחשב ביהמ"ש בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, בהתאם לאמור בסעיף 40יא לחוק. מספר האירועים

12. סעיף 40ג' מבחין בין ריבוי עבירות המהוות אירוע אחד או אירועים שונים כשהאמור משליך על השאלה האם יש לקבוע מתחם עונש אחד למכלול העבירות בהן הורשע הנאשם, או שיש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל עבירה. בבחינת המעשים נשוא כתב האישום בהתאם למבחני הקשר ההדוק שנקבעו בפסיקה, מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם כי מדובר באירוע אחד (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], 29.10.2014) וזאת לנוכח הזיקה בין המעשים וסמיכות האירועים. יש לראות בהם אירוע עברייני אחד תוך התחשבות לצורך קביעת גבולות המתחם במספר המעשים העבריינים המרכיבים את האירוע. העובדה שהאירוע כולל כמה מעשים משווה לו מידה נוספת של חומרה, הכל בהתאם להלכות שנקבעו זה מכבר. קביעת מתחם העונש ההולם הערכים המוגנים

13. הערך שנפגע מעבירת האיומים הינו הזכות לשלוות נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט.

הערך שנפגע בעבירות אחזקת סכין הנה השמירה על ביטחון הציבור ומניעת אלימות.

הערך שנפגע מעבירת הפרעת לשוטר הנה השמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי.

14. בענייננו, הפגיעה בערך המוגן בעבירת האיומים הינה ברף הבינוני. ביחס לאיום שהופנה כלפי אשתו של הנאשם- מחד מדובר באיומים ברצח ופגיעה בילדים, מאידך מדובר באיום שנעשה באמצעות הטלפון ולא בוויכוח פנים אל פנים, ו/או בליווי שימוש בחפץ כגון אקדח או סכין, מה שמפחית מהקונקרטיזם של האיום.

בכל הנוגע לעבירה של אחזקת סכין אני מוצאת כי הפגיעה בערך המוגן הנה ברף הנמוך. נראה כי הסכין היתה ביד הנאשם כתוצאה מניסיון לפגיעה עצמית ולא בכוונה לפגוע באחרים.

בכל הנוגע לעבירת ההפרעה לשוטר ועבירת האיומים שהופנתה כלפיו, אני מוצאת כי מדובר בפגיעה ברף הבינוני-נמוך. אמנם הנאשם ניסה לחטוף את הנשק של השוטר וכתוצאה מהמאבק נפלה המחסנית והנאשם אף איים עליו כי יהרוג אותו, אולם נראה כי כל האירוע הנו תולדה של מצב המצוקה בה היה שרוי הנאשם, כאשר מלכתחילה הוא נמצא על ידי השוטרים בעודו שרוע על הכביש ובוכה, כמתואר בסעיף 5 לכתב האישום, עובדה המדברת בעד עצמה. מדיניות הענישה הנוהגת

איומים

15. ביחס למדיניות הענישה הנוהגת, בפסיקה נקבע מתחם ביחס לעבירות איומים שנע בין מאסר מותנה וצו של"צ כאשר עסקין באירוע איומים בודד ללא עבירות נלוות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל כאשר לעבירת האיום נלוות עבירות של תקיפת סתם או איומים.

עפ"ג (י-ם) 40105-03-16 מדינת ישראל נ' שי אלביליה ערעור שנדחה על חומרת העונש. בבימ"ש נגזרו על הנאשם 4 ימי מאסר בפועל וענישה נלווית. הנאשם הואשם כי איים על בת זוגו לשעבר כי יהרוג אותה ויפוצץ לה את הפנים. בת.פ. (שלום רח') 58525-03-18 מדינת ישראל נ' אברהם [פורסם בנבו] (27.01.2020) נגזרו על הנאשם מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן בגין עבירת אלימות אחת כלפי שכנו.

בת"פ (שלום ראשל"צ) 43163-02-18 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו]; (12.12.2018) נגזרו על הנאשם מאסר על תנאי ושל"צ בגין מספר איומים שהופנו כלפי בת זוגו.

בת"פ (שלום כ"ס) 34232-05-18 מדינת ישראל נ' תמיר [פורסם בנבו]. (17.11.2021) נגזרו על הנאשם חודשיים מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית בגין איומים כלפי עובר אורח אשר לוו בנפנוף באקדח.

בעפ"ג 3328-05-15 פלוני נ' מדינת ישראל- ערעור שנדחה על חומר העונש, לאחר שבבימ"ש השלום נגזרו על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. הנאשם הורשע בעבירת איומים, במסגרתה איים על המתלוננת כי "הוא יזין אותך, אני מדבר על אונס שיהיה ברור" ובהמשך סטר לה על פניה.

בעפ"ג 5601-09-17 אגרוף נ' מדינת ישראל- ערעור על חומרת העונש שנדחה, לאחר שבבימ"ש השלום נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. הנאשם הורשע כי איים על המתלונן, בן משפחה כי "אם תתחתן איתה אני דוקר אותך בכל מקום, הרופאים לא יודעים איך לתפור אותך" וכן דחף את המתלוננת וקטין נוסף.

ברע"פ 4265/15 דדון נ' מדינת ישראל - בית המשפט העליון אישר מתחם עונש שבין 3 חודשי מאסר שיכול ויבוצע בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל וזאת ביחס לנאשם שהורשע בכך שאיים על המתלונן שיהרוג אותו ואף דחף אותו.

בת"פ (נצ') 10141-03-21 מדינת ישראל נ' זועבי (03.05.21) - הורשע הנאשם בעבירות איומים על גיסתו ואמר לה שיקבור אותה ואת משפחתה עוד באותו הלילה תוך שחפר בור מחוץ לביתה. בית המשפט גזר עליו חודשיים מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית.

בת"פ (חי') 5922-06-12 מדינת ישראל נ' פלוני (11.07.12) - הנאשם הורשע בעבירת איומים שהשמיע כלפי בת זוגו, לאחר שאמר לה כי יהרג אותה וילדיה יישארו יתומים. נקבע מתחם עונש שנע בין חודש לשבעה חודשי מאסר בפועל. הוטלו חמישה חודשי מאסר בפועל, ומאסרים על-תנאי.

ת.פ. 74295-07-19 (רמלה) מדינת ישראל נ' בלוט, אליו הפנתה המאשימה, הורשע הנאשם בשני כתבי אישום, שעניינם כניסה לישראל שלא כדין וכן איומים על סוהר. ביהמ"ש קבע בגין עבירת האיומים מתחם של מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל ולבסוף גזר על הנאשם בגין שני התיקים 9 חודשי מאסר וענישה נלווית. החזקת סכין או אגרופן שלא כדין

16. מדיניות הענישה בעבירות מסוג זה נע בין מספר חודשי מאסר על תנאי או של"צ ועד מספר חודשי מאסר קצר, שניתן לרצותן בעבודות שירות.

רע"פ 3059/22 מוחמד אבו עלי נ' מדינת ישראל (6.12.2022) הנאשם שהה בטיילת העיר אילת כאשר בחזקתו סכין מתקפלת בעלת להב בר-קיבוע באורך כתשעה סנטימטרים. לאחר שהבחין בשוטרים, הסתיר את הסכין בתחתוניו. נגזרו על הנאשם 4 חודשי מאסר על תנאי וקנס, ערעור על חומרת העונש נדחה.

עפ"ג 33805-09-20 סואעד נ' מדינת ישראל (24.12.2020) הנאשם נמצא כשהוא מחזיק ברכבו אגרופן וזאת מחוץ לתחום ביתו או חצריו, ולא הוכיח כי החזיקו למטרה כשרה. הנאשם לשלושה חודשי מאסר על-תנאי וקנס. ערעורו נדחה.

ע"פ (י-ם) 35313-03-14 טל גרינפלד נ' מדינת ישראל פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי) (6.7.14), השית בית המשפט על הנאשם באחזקת אגרופן מאסר על תנאי לתקופה של שלושה חודשים ו 100 שעות של"צ, ערעורו נדחה. רע"פ 1297/22 דניאל ממון נ' מדינת ישראל (1.3.22), אליה הפנתה המאשימה, הנאשם נמצא מחזיק "סכין מתקבעת" תלויה על מכנסיו. הושתו עליו 7 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית, ערעורו נדחה.

הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו

17. ביחס למדיניות הענישה הנוהגת, לרוב הפסיקה נעה בין צוו של"צ או מאסר מותנה לבין מאסרים לתקופות קצרות שניתן לרצותן בעבודות שירות.

בת"פ (י-ם) 65273-09-19 מדינת ישראל נ' אריאל ברוך (29.9.21), ע"פ כתב האישום הנאשם סירב להתפנות ממקום תפילה בה התקהל עם נערים נוספים ובמהלך פינויו, שוטר נפל. הרשעתו של הנאשם בוטל והוטל עליו צו של"צ.

ברע"פ 1961/11 גמיל שעבאן נ' מדינת ישראל לפי עובדות כתב האישום, בעת שבאו שוטרים לבית הנאשם לשם ביצוע פקודת מאסר, איים על השוטרים פן יעזו להיכנס לביתו או להתקרב אליו, איים כי יפגע במי שהוציא את פקודת המאסר ואף איים להרוג את אחד מהשוטרים. כאשר ניסו השוטרים לכבול את הנאשם, בעט בהם על מנת להשתחרר מאחיזתם. לאחר שבני משפחתו של המבקש השתוללו במקום, הצליח המבקש להשתחרר מאחיזת השוטרים ולברוח. ערכאת הערעור החמירה בעונשו של הנאשם והטילה עליו 7 ח' מאסר בפועל, ערעור לביהמ"ש העליון נדחה. עפ"ג (מרכז) 42199-08-13 חוסאם דיאב נ' מדינת ישראל הנאשם בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ותקיפת שוטר כאשר סירב פעמיים להציג תעודת זהות בפני שוטר שציווה עליו לעשות כן, יצא מרכבו, דחף את השוטר וכשהשוטר אחז בידו הימנית אחז בו המערער בידו השמאלית ודחף אותו. הנאשם נידון לחודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות ול- 6 חודשי מאסר על תנאי וחודשיים מאסר על תנאי. הערעור על חומרת העונש נדחה. עפ"ג (י-ם) 12935-07-18 מדינת ישראל נ' גלעד יצחק רבינוביץ' שכב הנאשם בעודו בגילופין על מדרכה, למקום הגיעו כוחות מד"א בכדי לסייע לו, אך הלה השתולל וקילל אותם. בהמשך השוטרים ליוו את הנאשם, אשר לא הצליח לקום על רגליו, לדלת הניידת, שאז הסתובב הנאשם והכה באגרופו את השוטר בעינו השמאלית. השוטר הדף את הנאשם, אשר נפל לקרקע, והשוטרת אזקה אותו והובילה אותו אל תחנת המשטרה. המשיב לא חדל מלקלל ולאיים על השוטרים במשך כל הנסיעה לתחנת המשטרה. הנאשם נדון ל- 140 שעות של"צ, צו מבחן למשך שנה, מאסר על תנאי וקנס. ערעור על קולת העונש נדחה.

ת"פ (טב') 47381-02-14 מדינת ישראל נ' דליה הייב, אליה הפנתה המאשימה, הנאשמת הפנתה אצבע משולשת לעבר השוטרים ואף הניפה קרש לעברם במהלך קטטה בכפר טובא. ביהמ"ש קבע מתחם הנע בין מאסר על תנאי למאסר בעבודות שירות והטיל על הנאשמת מאסר על תנאי וקנס. חומרת העבירות, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם.

18. הנאשם הנו האשם הבלעדי בביצוע העבירות. כפי שכבר ציינתי לעיל, מצאתי כי הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים הנה ברמה בינונית נמוכה. כמתואר בכתב האישום, העבירות בוצעו על רקע מצוקה קשה של הנאשם ולא נגרם בגין נזק חמור.

19. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל וכן ענישה נלווית.

20. לא מצאתי כי התקיימו נסיבות לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, או הגנה על שלום הציבור. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

21. הנאשם לקח אחריות, הביעה חרטה והודה בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי יקר ובעיקר חסך מהמתלוננת את הצורך להעיד. הנאשם בעל עבר נקי וזו לו הסתבכותו הראשונה בפלילים וכך גם "חוות המעצר", בהיות הנאשם עצור מיום האירוע.

22. כמו כן התחשבתי במצבו הבריאותי הקשה של הנאשם, הן כפי שבא לידי ביטוי בכתב האישום עצמו והן כפי שעולה מהמסמכים הרפואיים שהוגשו. ניכר כי הנאשם סובל מכאבים כרוניים קשים, אשר מערערים את מצבו הנפשי והביאו אותו לכדי ביצוע העבירות נשוא כתב האישום.

23. לאחר ששקללתי את השיקולים לקולא ולחומרא אני קובעת כי יש להעמיד את העונש של הנאשם ברף הבינוני-נמוך של המתחם.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

(1) 4.5 חודשי מאסר בפועל שימונו מיום מעצרו. 15.7.24

(2) מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת בהן הורשע בתיק זה.

(3) התחייבות כספית על סך 2,000 למשך 3 שנים להימנע מביצוע עבירות בהן הורשע בתיק זה.

(4) הנני פוסקת פיצוי לכל אחד מהמתלוננים בסך 1,000 ₪.

(5) לאור מצבו הבריאותי של הנאשם המקשה עליו להתפרנס, לא מצאתי לנכון להטיל קנס.

(6) ניתן בזאת צו להשמדת הסכין.

ניתן היום, כ"ד חשוון תשפ"ה, 25 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.